

[Søren Olesen.]

faa at vide, hvor han er henne, og hvor meget det kommer til at dreje sig om. Paa Retsforbundets Vegne vil jeg derfor gerne henstille, at man saa meget som muligt fremmer Behandlingen af disse Sager, saa at Skatteyderne kan faa at vide, hvad de skal af med. Det sker ogsaa undertiden, at man i Aviserne ser, at der ligefrem er begaaet Selvmord af den Grund, at en Person fik sit Navn offentligt frem og ikke syntes, han kunde være tjent med at blive stemplet i Offentlighedens Øjne som Skattesnyder eller Bedrager, hvilket Navn der nu bruges. Vi vil naturligvis ikke fra vor Side holde Haanden over dem, der har unddraget sig at betale den Skat, der paahviler dem, men paa den anden Side mener vi dog, at der er nogen Grund til at betænke, det kan dreje sig om Menneskeskæbner, og selv om man vel ikke har nogen Statistik over, hvilke Ulykker der er afstedkommet paa den Maade, har man alligevel efterhaanden set, at det drejer sig om en Del. Jeg vil derfor gerne henstille, at man, saa længe en saadan Sag staar paa, ikke paa Forhaand stempler disse Mennesker som Snydere eller Bedragerer, men at man behandler Sagen diskret. Med Hensyn til Skattelovgivningen har det hidtil været gældende, at andre Personer i og for sig ikke har Interesse i at faa Kendskab til disse Forhold.

I øvrigt vil vi anbefale det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den givne Tilslutning til Lovforslaget. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i, at det maaske ved første Øjekast kan se lidt ejendommeligt ud, at man skal betale 4 pCt. i Rente, hvis man ikke betaler forskudsvis, og kun faar godtgjort 2 pCt., hvis man har betalt for meget forskudsvis. Jeg tror, at jeg allerede ved Lovforslagets Fremsettelse gav den Begrundelse, at man jo har andre Fordele end selve den rentemæssige ved Forudbetalingen, idet man kan trække det forskudsvis indbetalte Beløb fra sin skattepligtige Formue og derfor ud over de 2 pCt., man faar godtgjort af det, man har betalt for meget forud, tillige sparer Formueskatten af det saaledes for meget indbetalte Beløb.

Det kan være rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at Renten maaske ikke betyder saa forfærdelig meget i Retning af at opmuntre Folk til at indbetale forskudsvis; men ikke mindst for de forretningsmæssige Virksomheder, som det

ærede Medlem vel nærmest hentydede til, naar han sagde, at nogle tjener mere af deres Formue end 4 pCt., gælder det, at der ogsaa der kan være en vis Tilløkkelse i dette, at man sparer Formueskat ved at indbetale det paagældende Beløb. Jeg har for øvrigt det Indtryk, at mange gerne vil af med disse Penge snarest muligt for at faa renere Linier i deres Pengeforhold, og at derfor selve Tiladelsen til at indbetale i sig selv vil have nogen Virkning.

Det er rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller dernæst sagde, at det var en kort Frist, der er givet de paagældende til at meddele, at de vil forudbetale. Jeg beklager, at den ikke har kunnet blive længere. Det vilde have været ønskeligt, om Lovforslaget var blevet gennemført før Jul, men det lod sig desværre ikke gøre. Jeg har selv overvejet, om man under Hensyn hertil burde have forlænget Fristen, men jeg maa give det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen Ret i, at dette vil have uheldige Virkninger. Det har stor Betydning af Hensyn til den kommende Skatteligning, at man har disse Forhold klare.

En Bestemmelse om, at man skal deponere visse Beløb, som antydnet af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, vilde være noget videregaaende og vilde i hvert Fald næppe passe inden for den her foreslaaede Lovs Rammer. Jeg tror, at vi foreløbig skal se, hvad vi opnaar ved den Adgang til frivillig Deponering, her er givet, saa kan vi altid se, om man skulde finde Anledning til at gaa videre. Man maa ikke glemme, at det vil være principielt ret vidtrækkende, hvis man gjorde dette, fordi det vilde kunne faa Konsekvenser med Hensyn til Skattebøder og Efterbetalinger i Fremtiden. I Modsætning til Værnemagerlovgivningen og den Slags Ting drejer det sig her i Virkeligheden kun om en udvidet Maalestok for noget, som man altid har haft — vi har jo altid haft Skattesager og Efterbetaling —, saa derfor skal man være lidt varsom med ekstraordinære Fremgangsmaader her.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt spurgte, hvorfor man først paaligner Rente fra 1. April d. A. Ja, man kunde naturligvis spørge, hvorfor man ikke skulde gøre det fra en tidligere Dato, men jeg synes, det vilde være betænkeligt, fordi det i Virkeligheden vilde betyde, at man gav denne Lov tilbagevirkende Kraft. Nu har Folk jo hidtil kunnet regne med, at de kunde indbetale de Beløb, der blev dem paalignet, uden noget Rentetilsvær. Naar man saa paaligner dem et Rentetilsvær, for saa vidt indføjer et nyt Moment, bør det ikke have Gyldighed for